

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fire-care publicare.

Afacerea metropolitului - primat în România.

După căderea ministrului Sturdza, care cădere s'a adus în strînsă legătură cu cestiunea metropolitului-primat Ghenadie, revenind asupra acestei afaceri, am dat expresiune dorinței și credinței noastre, că bărbaților de stat ai României, la îndemnul și sub conducerea regelui înțelept, le va succede să afe o soluțiune pacinică a afacerii spre onoarea bisericii și a statului român.

Înțelepciunea regelui Carol și patriotismul bărbaților români au știut afla o soluțiune fericită, și ați biserica română, statul român, au îmbrăcat haine de sărbătoare, și au început a continua lucrarea civilisatorie, care s'a fost întrerupt după căderea regimului conservatoriu.

Am fost siliți să luăm pozițiune hotărîtă în această posibilă afacere, care aprôpe 7 luni a ținut în ferebere opiniunea publică între români. Biserica și statul insultat cerea reparare.

Afacerei s'a dat soluțiunea unică posibilă și după vederile noastre. Corporațiunea supremă, care a făcut greșela cu sentența din cestiune, ea trebuia se vină și se dea satisfacțiune metropolitului, ea trebuia se vină și se ia ocara de-asupra bisericii, ea era chemată să redea sinodului stima și autoritatea, ce i-o a luat, în fine guvernul trebuia să reprôbe executarea barbară a acelei sentințe.

Am fi considerat de pericol pentru consolidarea și dezvoltarea sănătoasă a lucrurilor în biserica din România, dacă o altă autoritate străină de biserică venia să dea reparațiunea, care s'a dat.

S'a fost bisericii stima, autoritatea și liniștea cuviincioasă; metropolitul Ghenadie, după-ce i-s'a făcut dreptate, a demisionat și în scaunul metropoliei din România așide fostul metropolit Iosif Gheorghianu, care a fost demisionat sub conservatori.

În legea sinodală a României stă dispozițiunea, că metropolitul primat pôte fi ales numai dintre episcopi.

Fiind vacant tocmai acum scaunul episcopesc dela Roman, fostul metropolit Gheorghianu mai întâiu a fost ales episcop de Roman, și în calitate această a fost reales de metropolit-primat.

Înainte de a se purcede la modalitatea această a delăturării crizei, era vorba, că se va îndrepta însași legea sinodală prin un adaos de cuprinsul, că fostii metropoliți pot fi realeși.

Îndreptarea această a legii însă nu s'a făcut, deore-ce tocmai era vacant un post de episcop.

Noi dicem, că era bine, dacă se făcea o asemenea îndreptare, și dacă nu s'a făcut acum, să se facă cu o și mai curând.

Era bine să se dică, că atât episcopii cât și metropoliții în retragere pot fi realeși, deore-ce retragerea din funcțiune nu descualifică pe nimenea. Un episcop și un metropolit duc cu sine în pensiune tôte acele însușiri personale, cari le a avut în decursul păstoririi, și demnitatea bisericii cere, ca ceea-ce de sine se înțelege, să afe expresiune și în legea pozitivă, spre a se exchide ori-ce îndoală.

Suntem mulțamiți în sufletul nostru, că afacerea această s'a finalizat în acest mod.

Patima, cu care s'a adus sentința contra metropolitului-primat Ghenadie, modul barbar cum guvernul de atunci a executat acea sentință, a provocat la noi indignațiune generală, și indignațiunea noastră creștea, vădend cum pressa liberală apêra atât sentința, cât și executarea ei.

Că s'au aflat și în clerul din Ungaria un singur bărbat, care a cutezat să se identifice cu acea sentință și cu modul executării ei, a riscat a învoa canoane bisericii ortodoxe și vederile personale ale fostului nostru metropolit Șaguna pentru susținerea barbarei comise de sinodul și guvernul din România, acesta e un semn rău, și o clasică dovadă, că patima întunecă mîntea omului.

Riscăm a inventa această posibilă scusă, spre a deschide calea păcătoșului.

Sub firma această pôte reîntra în biserica noastră.

Și decă și noi am contribuit cu ceva, ca bisericii din România să-i se redea nimbul de odinioară, prin această am dovedit că suntem în acord cu tot trecutul nostru, căci noi totdeuna am lucrat pentru nimbul bisericii ortodoxe române, și aici și afară.

Resolvarea cestiunii metropolitului-primat Ghenadie al României.

Ședința Sinodului.

Ședința dela 4 Decembre 1896.

Ședința se deschide la orele 11 a. m., sub președinția I. P. S. S. metropolit al Moldovei și Sucevei, D. D. Iosif Nanjescu.

Preșenți 14 P. P. S. S. membri.

Se constituie biroul, alegend-se ca secretari P. P. S. S. arhierul Pimen Piteșteanu și Atanasie Craioveanu.

Se cetește sumarul ultimei ședințe a sesiunii trecute.

I. P. S. Președinte dă cuvântul d-lui ministru al cultelor și instrucțiunii publice.

Dl. G. Mărzescu, ministru al cultelor și instrucțiunii publice:

Inalt Prea Sântite mitropolit al Moldovei și Sucevei, primichiriu-președinte al Sântului Sinod, al sântei biserici autocefale ortodoxe române.

Ministru al cultelor și instrucțiunii publice, fiu el bisericii autocefale ortodoxe de răsărit, cuprins de o adevărată pietate creștină, înainte de a fi intrat în acest Dumnezeesc și Sânt locaș, ăis-am; „Rugăciunile mele Domnului voi du de înainte a tot norodului lui, lui voue jertfi jertfi de laudă... și așa întru numele Domnului, înaintând până în fața voastră, primichiriu-președinte al S-tului Sinod, striga-voiu d'impreună cu psalmistul:

„Deschideți-mi porțile dreptății, căci Dreapta Domnului a făcut puterea, Dreapta Domnului m'a înălțat!... Lui, deci, mai înteu, se cuvine să mă închin, mărturisindu L că și acesta-i ziua pe care a făcut-o Domnul spre a ne bucura și a ne veseli cu tōții într'ênsa; căci calea adevărului umblând, cuge-

tarea noastră a tuturor, O, Dōmne Sânte, legea Ta este!”

Bine cuventați, așa dar, Inalt Prea Sântite mitropolit al Moldovei și Sucevei, primichiriu-președinte, și voi Inalți prelați, pe sufletescul vostru fiu, credinciosul servitor al tronului Majestății Sale Carol I, și dați-mi cuvântul spre a mi îndeplini, ca ministru al cultelor și instrucțiunii publice, datoriă prescrișă prin art. II din legea S-tului Sinod de la 1872, după care avend dreptul de a asista la delibărările S-lui Sinod, implicit am și datoriă de a sta ca o sentinelă neadormită a respectului legilor.

Răspundător înaintea Reprezențațiunii naționale, răspundător cătră Majestatea Sa Regele, carele, după art. 35 din Constituțiune, este capul puterii executive, și ca atare exercită o supremă privighere și un atare control asupra tuturor instituțiunilor ce funcționează în statul român, în împreună înțelegere, S-tul Sinod și guvern, să aducem și astăzi un sincer omagiu legilor și canoanelor ce stau în armonie cu legile fundamentale ale țerei; căci numai așa vom dovedi țerei și Majestății Sale Regelui, că S-tul Sinod, ca și guvernul, are, în prima linie, ordinea în Stat.

Tinde, deci, O Dōmne, mâna Ta cea nevêdută dintru Sânt Locașul Têu și ne binecuvinteză pe noi tōți, căci după cum dice și luminătorul dascăl al creștinătății, Sântul mare teolog Grigorie: „Buna rënduella se cuvine pretutindenea a se păzi ca una ce ține și păzește pe tôte, mai ales întru cele bisericesti, unde fieste-carele este dator a și cunoște măsurile sale, și hotarele rënduelei sale a nu le trece”.

Guvernul pe de o parte călăuzit de legile fundamentale ale țerei și de înțelepciunea sântitelor canoane, cari cu tōtele împreună glăsuiesc că: „dirigătorii mari și mici, ca și cetățenii dreptcredincioși datori de o potrivă sunt a nu cruța nici un sacrificiu când este vorba de a nu desbina S-ta noastră biserica creștină ortodoxă de răsărit;” — er pe de alta, guvernul ținend la onoarea de ași îndeplini angajamentul solemn luat în fața reprezentațiunii naționale, precum și în fața Corōnei: că va rezolvi spre satisfacerea generală cestiunile dela ordinea țilei, care cer o soluțiune pacinică și cât mai neîntârziată — o că necontestat și necontestabil, între cestiuni aceste impundend-se în primul loc pacea în sânta noastră biserică spre

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

(Urmare.)

4 o. Kumke prekum Domni lokurilor, a peminturilorde majarsag, a fenatzelor, riturilor, a Pedurilor, a viilor, si a gredinilor sint adeveratzi mosteni, si proprietarii, tokma asa jeszte mosteanu fosztul pone akuma Jobazsu, si zseler, a tot feliu de peminturi Jobezsesti, akerala fosztele pone akuma robote, si zetsueli intsetind, lui i sze tsinszteszku.

5. Fosztul pone akuma zseler szau Jobazsu peminturile kari pone akuma au foszt zselleresti, szau Jobazsesti, jare akuma szunt ale lui, le poate foloszi prekum lui ei platse, si le poate vinde kui va vre: Si tokma asa nul poate impedeke pe dinszul in folosirea acselora, prekum nitse pe fosztul pone akuma Domnul szue peminteszku nimene in biruinitza, si folosurile peminturilor, pedurilor, pasunilor s. ts. l. ale szale de majarsag nul pôte inpedeka. Inurmare.

6. Proprietatea fieste keruja fiind szfinta, si ne vetemate, prekumpeminturile de majarsag a Domni-

lór proprietari prin foszti pone akuma jobazsi, szau zseleri, szau ori prin tsine altul dela dinsi nu sze pot lua asa nitse pamanturile Jobazsilor nu sze pot lua, prin fosti pone akuma Domni proprietari nitse prin altul tsineva. Afare de ataszta inke din ne vetemarea proprietatii, si a biruinitii urmaze, kumke nitse atsele peminturi, kari szunt szupt indoiale nu eszte szlobod numai de kapul szue nimerui ale kuprinde, fere de Judecata Judecatorilor, fiindke nimene nusi pôte fi sies Judecatoriu, si csine are drept tokma asa de kurund szeva repune indrepturile szale prin Judecatori kari sze vor numi, prekum eszte delumuritu dreptul szue ketre atsele peminturi.

7. Inurmarea atesztora in numele Inaltzatulu Imperat, si Kraju, si a toati czeri, aszpru sze opreste ori cse fel de Cuprindere volnike, si szilnike. Si de kumva fosztul pone akuma Jobagiu, szau zseleri, de la Domnul proprietariu, szau de la ori csine altul szau Domnul peminteszku, dela fosztul pone akuma a szue Jobagiu, szau zseler ori szupi tse pretextu, din buna vointza lui fore de Judecata Judecatorilor dekapulszeu, ori cse ar kuprinde szau ar indrezni pe dinszul al impedeke in foloszirea atselora cse akuma szstepineste, fore de nitse o deszkilnire a personeilor aszpru szeva pedepszi.

8-o. Dupe tilkuirea atesztora, obsteaszka Adunare, si Krejeszkuł Gubernium csere darul Prea marelui Dumnezeu Peszte totzi kari dupe tsele mai din

szusz szkrisze prin ataszta sze szlobozeszku, si ku proprietate sze tsinszteszk.

9-o. Dar darul ateszta numai asa Szeva pogori peszte noji csetetzeni, fosti pone akuma Jobazsi, si Szelleri, dake mai nainte de toate ketre atsija dela kari vine fatserea ataszta debine, kari ku szimzitsiosze zsertfere oau fakuto, adeke ketre fosti szei Domni pemintesti, prekum si ketre Inaltzatul Imperat, si Kraju, Ferdinand al V. Kare fatserea ataszta debine ova aproba, si legea deszpre ataszta szunetoare ova interi, ku multzemite, si ku inimă bună szevor areta; pentruk pe ne multzemitoriuł Dumnezeu nulya bine kuvinta, jare multzemirea ketre Dumnezeu si ketre oameni, eszte lukru plekut innaintea lui Dumnezeu.

10-o. Mai inkolo numai asa putetzi noilor tsetetzeni intru ataszta a voasztre nóa stare avea nedezsde de darul lui Dumnezeu, dake bine lukrurile, si kuvintele atsele frumósze, deszpre kari de un darab de vreme atetea atsi auzit intru akerala nume ve pune tzara in sztarea ataszta nóa, prekum szunt; szlobozenia (libertatea) aszeminetatea in drepturi (egalitatea) si fratzietatea, kuvintele ateszte fieste kare lepomineste, dar multzi nule intzeleg, szau intralte parte le tilkueszku. — Asa dare sze stitzi!

(Va urma).

a se aduce astfel unirea și dragostea și între episcopi și metropoliți și între clerici și între cei lumeni; ca ministru de culte de a mea datorie am creștut de a face un călduros apel la puterea Harului ce vă este dat dela Mântuitorul Domnului Iisus Christos, întru S. Duh de a lega și deslega, să binevoiați de a chibzui: să se ridice deasupra metropolitului Ungro-Vlahiei, Ghenadie Petrescu, hotărîrea Stului Sinod dela 20 Maiu 1896.

Temeiurile cari le cred puternice în sprijinul propunerii pe care o ridic până la înălțimea scaunului Vostru de supremii judecatori întru toate cele spirituale, în scurte cuvinte sunt:

S-tul Sinod a judecat în lipsă pe metropolitul Ghenadie, așa că Inalta și S-ta această autoritate bisericească nici a putut și nici a fost pusă în pozițiune de a cunoște toate întimpinările la învinuirile ce i se aduc.

Intrând apoi în examinarea de aproape ale acestor învinuiri, ne-am convins, că unele din ele cad în competența autorităților laice, și că asupra lor s'a pronunțat ordonanța judecătorească din 12 Novembre 1896, care a fost anulat.

Cât se atinge de prima învinuire de domeniul pur spiritual „că ar fi introdus inovațiuni în serviciul santei liturgii, schimbând tipicul serviciului arhieresc dela sânta liturgie, contra usului din vechime stabilite”, mărturisirea publică făcută de metropolitul Ghenadie, că un singur moment în viața sa n'a încetat de a păstra și de a se închina la dogma santei Treimi, ce este prima între primele dogme ale religiunii creștine... îmi este mângăitor lucru de a crede, că v'a convins și pe Voi, Înălți Prelați, că această învinuire nu mai poate sta în picioare.

Căzând această primă învinuire, ea, după canone, atrage după sine căderea și a celorlalte învinuiri. (Vedă-se canonul 139 din Sinodul dela Cartagina).

Așa, în calea adevărului umblând, ridicând mâinile spre poruncile Domnului pe cari le-am iubit și m'am deprins întru îndreptările lor, și ca creștin și ca ministru invocând puterea Harului, ce vă este dat dela Cel de sus de a lega și deslega, termina-voiu în acest Dumnețeesc și sânt Locaș pentru admiterea și votarea propunerii ce am onore de a vă face cu evanghelicul glas, ce dice: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea omenilor ca să vădă faptele voștre cele bune, și așa să slăvim cu toții pe Tatăl nostru Cel-ce este în Ceruri!”

În urma cuvântării dlui ministru au luat cuvântul I. P. S. Președinte și P. P. S. S. Episcopi de Râmnic și al Dunărei-de-jos.

Înălți Prea Sfințite! Lor susțin propunerea dlui ministru și au rugat Stul Sinod, ca să o admită, trimițându-o, conform art. 27 din regulamentul interior al Stului Sinod, la o comisiune ad hoc.

— Se aleg în comisiune P. P. S. S. Episcopi de Râmnic, Huși și Dunărea de-jos.

— Ședința se suspendă rămânând ca comisiunea să cerceteze de aproape propunerea dlui ministru și să raporteze Sântului Sinod.

— La redeschidere, raportorul comisiunii, P. S. Parthenie, cetese raportul prin care arată, că comisiunea își însușește propunerea dlui ministru și rögă pe Sântul Sinod s'o primescă.

— În urma desbaterilor urmate Sântul Sinod a admis raportul cu 12 bile pentru, una contra și o abținere, după care Sântul Sinod a dat în unanimitate următoarea hotărîre:

Hotărîrea Sântului Sinod a Santei biserici autocefale ortodoxe române.

Ședința dela 4 Decembre 1896.

Nr. 232.

S-tul Sinod al Santei biserici autocefale ortodoxe române de răsărit, întrunindu-se astăzi, 4 Decembre, la orele 11 a. m., sub presidenția I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, D. D. Iosif Naniescu, asistat de P. P. S. S. Archierei Athanasie Craioveanul și Pimen Piteșteanul, secretari, fiind prezenți 14 PP. SS. și anume:

I. P. S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, D. D. Iosif Naniescu, președinte;

P. S. S. Episcop al eparchiei Huși, D. D. Silvestru;

P. S. S. Episcop al eparchiei Râmnic-Noul-Severin, D. D. Ghenadie;

P. S. S. Episcop al eparchiei Dunărei de-jos, D. D. Parthenie;

P. S. S. Episcop al eparchiei Argeș, D. D. Gherasim;

P. S. S. Episcop al eparchiei Buzău, D. D. Dionisie;

P. S. Archiereu Valerian Râmnic-eanul;

P. S. Archiereu Calistrat Bêrlădeanul;

P. S. Archiereu Dositeu Botoșaneanul;

P. S. Archiereu Ioanikie Băcăoanul;

P. S. Archiereu Pimen Piteșteanul;

P. S. Archiereu Athanasie Craioveanul;

P. S. Archiereu Meletie Gălățeanul, și

P. S. Archiereu Nifon Ploșteanul.

Având în vedere propunerea făcută de dl ministru de culte și instrucțiune publică sub Nr. 4830 în cuprinderăa următoare: „se se ridice de d'asupra Metropolitului Ungro-Vlahiei, Ghenadie Petrescu, hotărîrea Sinodala dela 20 Maiu 1896;

Considerând căldurosul apel făcut de dl ministru prin discursul ce l-a rostit în S-tul Sinod în sprijinul acestei propuneri:

Sântul sinod, deliberând asupra acestui propuneri, conform art. 27 din regulamentul său interior, a trimis-o în examinarea unei comisiuni compusă de trei PP. SS. membrii cari au prezentat următorul raport:

Inalt Prea Sfințite Președinte!

Subsemnații membri ai comisiunii alăsă de Sântul Sinod pentru a se rosti asupra propunerii dlui ministru de culte și instrucțiune publică, prin care cere a se ridica de d'asupra metropolitului Ungro-Vlahiei, Ghenadie Petrescu, hotărîrea dela 20 Maiu 1896, întrunindu-se astăzi, 4 Decembre, am luat în cercetarea cea mai de aproape numita propunere, și având în vedere temeiuirele pe cari dl ministru le aduce în sprijinul propunerii sale:

Comisiunea în unanimitate, însușindu-și acele temeiuiri, recunoște, că în adevăr, me-

ropolitul Ungro-Vlahiei, Ghenadie Petrescu, a fost judecat în neființă, așa că Sântul Sinod nu a putut cunoște toate întimpinările la învinuirile ce i s'au fost adus.

Intrând apoi în examinarea tuturor acestor învinuiri a constat, că unele din ele cad în competența autorităților laice și că asupra lor s'a pronunțat ordonanța judecătorească din 12 Novembre 1896, care a fost anulat.

În ce privește prima învinuire de domeniul spiritual, intitulată: „lovire directă în contra bisericii ortodoxe, prin aceea că ar fi introdus inovație în serviciul Santei Liturgii, schimbând tipicul serviciului arhieresc dela Sânta Liturgie, contra usurilor din vechime stabilite în această privință, mărturisirea solemnă ce metropolitul Ghenadie a făcut în urmă, că un singur moment în viața sa n'a încetat de a păstra dogma Santei Treimi, care este prima între primele dogme ale religiunii creștine:

Comisiunea s'a convins, că această învinuire nu mai putea sta în picioare:

Considerând, că după Santele Canone, și anume, după canonul 139 din sinodul dela Cartagina, toate învinuirile cad prin faptul numai că prima învinuire a căzut, — că acest canon este imperativ, glăsuind în următorul mod: „au plăcut ca de câte ori clericii se părese de cătră părași cu multe învinuiri și dacă de denșii, pentru ceea ce în tăiu s'a lucrat, nu s'a putut dovedi, pe celalalte după aceasta să nu se primescă“:

Considerând apoi căldurosul apel ce'l face dl ministru de culte și instrucțiune publică, în interes ca pacea să se introducă în Sânta noastră biserică, pentru ca așa să se cimenteze unirea și dragostea între episcopi și metropoliți și între clerici și între cei lumeni, și că nici un sacrificiu nu trebuie crutat când este vorba de a păstra pacea în Sânta noastră biserică de răsărit:

Comisiunea, cu unanimitate, este de părere ca Sântul sinod să admită propunerea făcută de dl ministru de culte și instrucțiune publică și în consecință să hotărască: ridicarea de d'asupra metropolitului Ungro-Vlahiei, Ghenadie Petrescu, a hotărîrei de la 20 Maiu 1896.

Primiți, vă rugăm, Inalt Prea Sfințite Președinte, profundul respect ce vă păstrăm.

Silvestru, episcop al Hușilor,

Ghenadie, episcop al Râmnicului.

Parthenie, episcop al Dunărei de jos.

Având în vedere considerantele și concludsiunile acestui raport pe care-l aprobă, Sântul Sinod, călăuzit de cuvintele Domnului Dumnețeu și Mântuitorului nostru Iisus Christos, care a dis Sfinților săi ucenici și apostoli, ai căror umiliți următori suntem: „Pace vouă, pacea mea dau vouă, ca să vă iubiți unii pe alții, căci în acesta vor cunoște toți că ai mei ucenici sunteți, de veți avé dragoste între voi“;

Acestei porunci, dorind a urma cu toții și încredințând Sântul Sinod, că unirea și dragostea sunt singurele care dau omului liniștea conștiinței și 'l fac fericit în lumea acesta și 'l pregătesc pentru a moșteni viața viitoare,

farfurie, de-i sări o țandără.“ De unde vii tu? Ce s'a întâmplat cu vestmintele tale? Cin' ți-a sgâriat fața? Asta tot fi...!”

„Mătușe Betzey“ dice ea, „nu vreau să mint, eu am fugit.“

„Ai fugit! Ai fugit din scumpa-ți patrie, dela bunul tău tată, dela scumpa ta mamă, dela prețioșele tale sur —“

Aici i-se rupse vorba, ca și cum i-s'ar fi oprit în gât. Desigur își va fi adus aminte, cum n'au voit s-o aibă la serată.

„Eu nu mă mir,“ duse ea, „fetele astea sunt în stare, de-a alunga pe ori-cine din casă. Spune-mi tot cum a fost, s'ermanul copil!“

I-am explicat deci totă istoria. I-am spus și aceea, cum îmi sîngera inima și acuma, că o supărasem așa de tare când fuse-se la noi. Dar când fi istorisi-i comedia cu fotografiile, îi ridău ochii de bucurie, că surorile mele ajunseră de gura lunei.

„N'a fost frumos din parte-ți, Jorji, duse ea, dar băieții tot băieții rămân. Mă bucur că ai venit la mine. Mergi numai în bucătărie și te spală și vino apoi iute, căci să răcesc pușorii.“

Promiți-mi tante, că nu le vei scrie unde sunt eu?“

Considerând, că numai prin unirea și dragostea cea dintre noi, se va preamări Dumnețeu cel în Treime: Tatăl, Fiul și Duhul Sânt;

Având de a purerea în vedere aceste sante și Dumnețeesci precepte, Sântul Sinod, cu puterea harului ce 'i-s'a dat de cătră Domnul nostru Iisus Christos întru Duhul Sânt de a lega și deslega, hotărăște:

„Ridică de de-asupra metropolitului Ungro-Vlahiei, Ghenadie Petrescu, hotărîrea dela 20 Maiu 1896.“

Acastă sentință s'a rostit de Sântul Sinod prin organul I. P. S. președinte D. D. Iosif metropolitul Moldovei și Sucevei, în ședința sa dela 4 Decembre 1896, și s'a semnat de P. P. S. S. membri precum urmază:

† Iosif, metropolitul Moldovei. † Ghenadie, al Râmnicului. † Dionisie, al Buzăului. † Silvestru al Hușilor. † Gherasim al Argeșului. † Parthenie al Dunărei-de-jos. † Ar. Valerian Râmnic-eanu. † Calistrat Bêrlădeanu. † Dosithei Botoșaneanu. † Ioanichie F. Băcăoanu. † Pimen G. Piteșteanu. † Meletie Gălățeanu. † Nifon N. Ploșteanu.

Subsemnatul mă unesc cu hotărîrea Sântului Sinod, cu rezervă asupra întâiului considerant din raportul comisiunii.

† Athanasie M. Craioveanu.

Executarea sentinței

ministerul cultelor și instrucțiunii publice.

CAROL I.

prin grația lui Dumnețeu și voința națională regé al României.

La toți de față și viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice;

Având în vedere decisiunea Sântului Sinod, dată în ședința sa dela 4 Decembre același an, am decretat și decretăm:

Art. I. Suspendarea I. P. S. S. metropolitului primat, D. D. Ghenadie Petrescu, din trepta arhieriei și administrațiunea metropolitană este și rămâne ridicată.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 4 Decembre 1896.

Carol.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice
G. Mărzescu.

Nr. 4601

Demisiunea I. P. S. S. metropolitului primat.

Majestății Sale Carol I, regele României.

Sire,

Dela începutul crizei durerose prin care a trecut de atâtea luni Sânta noastră biserică română 'mi-am pus totă nădejdea în dreptatea Majestății Voștre.

Acum când dreptatea mi s'a făcut și sânta noastră biserică nu mai este turburată de niște întâmplări pe cari eu, urmând pilda Mântuitorului, m'am hotărît să le uit, nu voesc să se credă că aș fi piedecă la dragostea și liniștea care trebuie să domnescă printre păstorii sufletiești ai nêmului nostru;

„De nu vor afla, pân'ce le voiu scrie eu,“ duse scurt, „vei rămân tu la mine, pân'ce vei fi mare.“

Cât colo se vede, că urea pe omenii mei, decând i-am fost spus că nu vor s-o aibă la serată. Așa mă îndopa cu mâncări, încât deja la bucata de pașetă nu mai putem și-mi derese rocul și era așa de bună cu mine, de mi era mai mare dragul.

Mult înaintea de patru ore sosi dela tata o telegramă: „E acolo Jorji?“

Tante-i telegrafază: „Ce spui?“

Așadar ei nu putu sci dacă eram sau nu.

Am uitat să spun, că-mi luasem și țiarul cu mine, și-l legasem într'o batistă dimpreună cu o cămașă și o păreche de ciorapi curați.

Lavorul ce-l spăsesem, când am vrut să prind șorecele, era al mătușii Betzey. Era dintr'un porcelan de un vênēt curios — lavorul, nu șorecele — și tante era foarte supărată. Mi-e tēmă, că din cauza aceea mă trimite acasă.

(Va urma.)

Diarul unui copil drăcos.

Tradusă de Giulio.

(Urmare.)

4. Fuga.

Sera trecută fu cât se pôte de scurtă, fiindcă veni un șorece în dormitorul meu și eu încerca-i a-l prinde. Ce-i drept, — la-vorul l-am spart aruncând cu un păpuc, dar șorecele nu l-am putut prinde.

A propos, — conductorul și eu ne-am petrecut de minune. I-am istorisit despre surorile mele, despre tante Betzey și despre tot cuprinsul. Lui îi părea rău de mine; nu voia să ia nici un creștar pentru călătorie. Dicea, că el căpăta în totă sera bății, când era de anii mei, și se mă obicinuesc cu ele fără păs.

„Brôsca se obicinuesc cu jipiuala“, dicea el „dacă se pôte însă cercă să nu mai zădărnicesci logodnele surorilor tale; însurăței în ziua de ați nu-s pe garduri. Răsbôiele din Europa a cam rărit bărbății.

Pe conductorul îl voiu iubi până la césul morții; el a fost așa de bun față de mine. Să fi fost cătră nouă ciasuri, când

sosirăm la locul unde voiam să mă cobor; ne mai strinserăm mâinile și ne dăserăm adio, ca și cum am fi fost prieteni vechi. Eu cred, că voi părași ideea de a mă face vênător de bivoli și mai bine mă fac conductor, când voiu fi mare. O viață atât de plăcută! Să poți călători unde vrei, fără a plăti o para.

La gară erau câțiva băieți, cari erau grozav de surprinși, vênându-mă că mă scobor din trenul de povară. Ei mi-se recomandară și-mi gândii, că m'aș puté juca o lécă cu ei, pân'ce voiu spune tantei Betzey, că am sosit și că vreau să rămân la ea.

Mă convinsese-i însă îndată, că erau nisece băieți fără suflet și că n'aveu un pic de educație. Îmi furară bincă cu banii, îmi rupseră hainele cele noué și mă tăvăliră prin noroi, de-mi era rușine să mă arêt la omeni. Mă gândem la ceva, ce am cetit într'o carte d'ale mele:

„Păzeste-te de câinii străini.“

Era deja améță când sosi-i la tante Betzey. Nu mă gândem c'aș fi flămând, pân'ce-mi gidili nasul mirosul de pașetele cöpte. Ea prândea singură, când intra-i eu.

„Facu-mi cruce! Jorji Hacku!“ strigă ea și lasă să-i cadă cuțitul atât de tare pe

Prețind mai mult binele santei noastre biserici și pacea supușilor credincioși ai Majestății Vostre decât deșertăciunile slavei și a măririlor, rog pe Majestatea Voastră să binevoiați a-mi primi demisia din scaunul de metropolit primat al țerei.

M'am trănit statornic în fața nedreptății, prilej de vrăjă între frații mei întru Christos nu voi să fiu.

De aci înainte, ca și în trecut, mă voi ruga lui Dumnezeu pentru liniștea și bunăstarea santei noastre biserici, pentru înălțarea și propășirea patriei și pentru sănătatea și înțelegerea vieții a Majestății Vostre și a înțelgei dinastii.

Sunt al Majestății Vostre prea supus și prea plecat smerit rugător către Dumnezeu pentru Voi și dinastia Voastră.

† Ghenadie, metropolit primat.
1896, Decembrie 4.

CAROL I.

prin grația lui Dumnezeu și voința națională, rege al României.

La toți de față și viitori, sănătate!

Asupra raportului ministrului nostru secretar de stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice sub Nr. 4836, —

Având în vedere demisiunea dată de I. P. S. Sa metropolitul primat, Ghenadie Petrescu, din înalta demnitate de metropolit al Ungro-Vlachiei, exarch al plaiurilor și primat al României, —

Am decretat și decretăm:

Art. I. Demisiunea I. P. S. Sale metropolitului primat, D. D. Ghenadie Petrescu este primită.

Art. II. Ațacerile eparchiei vor fi gerate de P. S. Sa arhiepiscopul Meletie Gălățeanul, vicariul Santei metropolii, până la alegerea noului metropolit primat.

Art. III. Ministrul nostru secretar de stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice este însărcinat cu executarea dispozițiilor decretului de față.

Dat în Bucuresci, la 4 Decembrie 1896.

Carol.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice
G. Mârzescu.

Nr. 4601

Convocarea Marelui Colegiu electoral.

CAROL I,

prin grația lui Dumnezeu și voința națională, rege al României.

La toți de față și viitori, sănătate!

Asupra raportului ministrului nostru secretar de stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice Nr. 4838;

Vedând jurnalul consiliului de ministri Nr. 43 din 4 Decembrie a. c.

În vîrtutea art. 6 din legea pentru alegerea metropoliștilor și episcopilor eparchiei, cum și constituirea S-cului Sinod al S-tei biserici autocefale ortodoxe române,

Am decretat și decretăm:

Art. I. Colegiul electoral provădit la art. 1 din citata lege este convocat pentru ziua de 5 Decembrie 1896, spre a procedea la alegerea noului episcop al eparchiei Romanului, al cărui scaun a devenit vacant prin încetarea din viață a Prea Santei Sale Ieronim Ionescu.

Art. II. Ministrul nostru secretar de stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice este însărcinat cu executarea acestui decret

Dat în Bucuresci, la 4 Decembrie 1896.

Carol.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice,
G. Mârzescu.

Nr. 4602

CAROL I,

prin grația lui Dumnezeu și voința națională, rege al României.

La toți de față și viitori, sănătate!

Asupra raportului ministrului nostru secretar de stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice sub Nr. 4840;

Vedând jurnalul consiliului de ministri cu Nr. 4 din 4 Decembrie 1896,

În vîrtutea art. 6 din legea pentru alegerea metropoliștilor și episcopilor eparchiei, cum și constituirea S-cului Sinod al S-tei biserici autocefale ortodoxe române,

Am decretat și decretăm:

Art. 1. Colegiul electoral provădit la art. 1 din citata lege este convocat pentru

ziua de 6 Decembrie 1896, spre a procedea la alegerea noului arhiepiscop și metropolit al Ungro-Vlachiei, exarch al Plaiurilor și metropolit primat al României, al cărui scaun a rămas vacant prin demisionarea I. P. S. S. metropolitului primat, Ghenadie Petrescu.

Art. II. Ministrul nostru secretar de stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în Bucuresci, la 4 Decembrie 1896.

Carol.

Ministrul cultelor și instrucțiunii publice,
G. Mârzescu.

Nr. 4.603.

(Va urma.)

Noutăți.

Chirotoniri. Excelența Sa I. P. S. nostru D. Arhiepiscop și Metropolit Miron Romanul, a chirotonit întru presbiteri pe următorii clerici absoluți:

La 29 Novembre a. c. pe Aron Gogonea, ales paroh în Poiana-Merului, protopresbiteratul Branului.

La 30 Novembre pe Iosif Popescu, ales paroh în Dumbrava, protopresbiteratul Reghinului.

La 1 Decembrie pe Ioan Bogdan, ales paroh în Zizin, presbiteratul Brașovului.

La 2 Decembrie pe Clericul cu pregătiri extra-ordinare în teologie, instituit paroh în Stoiceni, presbiteratul Solnocului.

La 3 Decembrie pe Teofil Holerga, ales paroh în Frêua, protopresbiteratul Mediașului.

La 4 Decembrie pe Chirion Muntean, ales paroh în Trapold, protopresbiteratul Sighișoarei.

La 5 Decembrie pe Ioan Iosof, ales capelan în Tilișca, presbiteratul Seliștei, și

La 6 Decembrie pe Nicolau Oneț, ales paroh în Peleş, presbiteratul Câmpenilor.

Felicitările noastre.

Lumina electrică. Sâmbătă seara s'a deschis în Sibiu stabilimentul din Sadu cu lumina electrică, și stradele, localitățile publice, și unele private erau luminate cu lumina cea nouă.

După-cum spune diarul german: „Sieb. Deut. Tagblatt“ din loc, Sâmbătă înainte de amăzi s'a făcut în Sadu în mod festiv deschiderea stabilimentului, în acea seară se dice că a fost în teatru producțiune festivă, și după teatru a fost banchet festiv.

Invitare la petrecerea plugarilor români ce se va ține în Toplița rom. la 26 Dec. st. v. a doua zi de Crăciun în sala „Hotel Speranța“. Venitul curat este destinat în favorul bisericii române gr. or. din Toplița română. Prețul intrării de persoană 60 cr. de familie 1 fl. 20 cr. Oferte caritative se primesc cu mulțămite și se vor curăța pe calea diaristică. Începutul la 7 ore seara.

Bibliografie. A apărut: Nr. 20 dela 1 Decembrie, 1896, al interesantului reviste „România Musicală“, cu următorul bogat și variat snmar și cu un supliment musical, un cor mixt: 1. Teatrul Liric, de: C. M. Cordoneanu. 2. Cronica teatrală, de: V. Grigorescu-Elvir. 3. Din Paris, de: V. Ștephănescu. 4. Din Dresda, de: I. D. 5. Conferență și concert, din Geneve. 6. Succesul unor artiste române la Viena. 7. Repertoriu școlar, de: P. Dulfu. 8. Teatrul Hugo, de: I. Dimitrescu. 9. Din carnetul meu, de: V. Grigorescu-Elvir. 10. Resultatul unui concurs. 11. Din gazetele străine. 12. Una alta. Apare de două-ori pe lună, sub direcția dlui Constantin M. Cordoneanu. În fie-care lună dă câte un supliment de musică corală. Abonamentul pe an lei 12, pentru elevii de licee și gimnasii, prețul jumătate. Redacția și Administrația, strada Olteni 46, Bucuresci.

Din public. *)

Răspuns unui „recensent.“

În foia „Tribunei“ Nr. 269 din 6/18 Decembrie a. c., se publică sub pseudonimul „Polixen“ recenziunea cărții, ce a apărut mai zilele trecute în tipografia archidiecezană din Sibiu, sub titlul: „Preotul din

*) Pentru cele publicate în rubrica această redacțiunea nu este responsabilă.

Wakefield“ de Oliver Goldsmith, tradusă din engleză pe românește de dl Dr. P. T. Scopul recenziunii însă de sub întrebare, n'a fost se critice elaboratul ca atare, ci să îndrepte în modul cel mai laș un act de răsunare la adresa subscribului, al cărui nume l-a găsit în ôre-care legătură cu numul elaborat. Acesta se va justifica pe deplin în cele ce urmăz.

Pretinsul recensent observă mai întâi:

„Forma externă a cărții e foarte recomandabilă, hârtia albă, ér tipariul curat și cu gust. Chiar și alegerea ei e bună. „Preotul din Wakefield“ de Oliver Goldsmith, e o carte bună... din care se poate învăța mult... Și natural, că și scopul traducătorului n'a putut fi decât acesta.“ Se declară apoi de perfect acord cu observările traducătorului dela finea cărții, în cari se motivează de ce traducătorul nu pôte aproba direcția naturalistilor Zola et Condorcini și ar dori ca-aceea să se prindă rădăcini și în sinul poporului român. Una însă regretă dl Polixen, că prin „Preotul de Wakefeld,“ tradus de dl Dr. P. T. și tipărit sub supravegherea Doctorului de filosofie V. Bologa, nu se va ajunge niciodată aceea, ce a dorit traducătorul.“

În resumat:

- 1) cartea e bună, scopul ei folositor;
- 2) scopul traducătorului e laudabil și recensentul de prefăcutură e.

Acosta e, după recenziune, partea cea bună a cărții. Urméază apoi ceeaaltă față a monetei și în punctul acela constat:

- 1) că regretă timpul pierdut cu cetirea cărții până la pag. 70;
- 2) că traducătorul se folosește de o „limbă grozavă“;
- 3) că nu pôte controla, dacă e bună traducerea sau nu, deôre-ce nu scie limba engleză, scie însă românește, și i-a fost milă de biata lucră că a executată.

Imediat observă apoi: „De altcum traducătorul spune, că a scris cartea în limba „pe care am învățat-o dela mama acasă ca copil, pentrucă eu n'am studiat în școleromânești, nici nu mă folosesc de limba maternă dîlnic. Împrejurarea asta servescă de scusă pentru eventualele erori.“

Aci recunoșce dl P., că mărturisirea acosta e un lucru foarte frumos din partea traducătorului „și traducerea, făcută de un om, ce (?) n'a studiat limba și nici nu o vorbesce dîlnic, merită totă lauda“; ceea-ce regretă numai, e împrejurarea, că numărul erorilor e leghion! Deôre-ce: „Traducătorul greșesc în limbă și stil, în sintaxă, topică, ortografie, interpunctiune, în tôte! și greșesc fără vină, — dl Bologa însă, care a supraveghiat tipărirea, ce dice la tôte acestea? Directorul unei veste școle românești, Doctorul în filosofie, — de ce nu înșel — Doctorul censurat de limba română, cum pôte trece cu vederea lucruri de acestea?“

Înșiră apoi unele erori lexicale, sintactice, ș. a.

Acosta e în esență cuprinsul recenziunii, ce țin anume să fie reproduci aici, pentrucă să fie orientați și On. cetitori ai „Telegrafului Român“ despre vitejiasca armă, ce se întrebunțeză.

Și acum, Stimabile Polixen, dacă m'ai provocat și ai voit să afli ce dic eu la cele observate de dta, apoi étă ce dic în partea care mă privește pe mine:

1. Eu nu primesc răspunderea pentru stilul dlui Dr. P. T. deôre-ce n'am avut nici o ingerență asupra lui. Și observ, că dînsul, deși prietin întim din copilărie, nici nu m'a cerut acosta, ba din contră a pretins să se observe la tipar cu strictetă ortografia și stilul său.

Constat de altă parte, că eu în adevăr am cercat să abut prietena meu dela vederi ale sale cu privire la ortografie, fonologie, etc. Dînsul însă, comunicându-mi păreriile sale în această privință mi-a relectat: „Asta-i ortografia pe care mi-am ales o eu și de care mă țin orbesce și sum în stare să opăr și față de ori și care acumdian, pentrucă eu simt că am drept și adevărată vederul e pe partea mea și atunci despreșce mulțimea dușmanilor“... În aceeași epistolă la alt loc imi dice: „Lasă-i numai să se apuce de ortografia mea și asta sciu bine că

o vor face cei dela... O să veți frate cum o să mă apăr și să întorn coforiscă“...

În altă epistolă, la reflexiunile mele, între altele observă: „Nu crede dragă Vasile, că cartea asta nu se va ceti. Tot omul cu minte va observa unde țintesce: la ortografia cât se pôte de corectă și la desvoltagea simului bune a tinerimeii noastre sêrvice. Eu nu cunosc altă carte tradusă în limba română să fie mai instructivă și totodată și distractivă. Femei, fete, mame și părinți vor afla câte un sfat bun în situațiunile naturale croite așa bine de genialul autor“...

Va să dice dl Dr. P. T. este omul, căruia îi place să umble pe piciorile proprii.

2. Din cele comunicate resultă în mod neîndoios, că tôte întervenirea mea se reduce numai la partea tehnică a lucrării. Adecă, la cererea pretinului meu, i-am ales tipografia (Și admit, că în punctul acesta nu voi fi meritat întru tôte gustul dlui Polixen, de ôre-ce tipografia archidiecezană nu are binecuvântarea Papei dela Roma. Dar ce să-i faci, dacă noi nu legăm mântuirea nației de păpucul Santei Sale dela Roma?!), literele, formatul, etc. și iam tocmit prețul tipariului, ce dl Dr. P. T. încă anticipativ l-a solvit. Am îngrijit mai departe, la dorința expresă și repetată a pretinului meu, să înainteze cu lucrul, să nu prea întârzie și să i-se trimită regulat colă de colă pentru corectură și revisiunea finală.

Pentru acest neînsemnat serviciu pretinesc, ce dsa din străinătate nu putea să îndeplinescă, a ținut să-mi mulțămescă la finea cărții prin cuvintele: „În fine nu pot să nu mulțămesc și pe calea asta dlui și amicilor: Nico de C... și doctorului de filosofie V. Bologa pentru împrumutarea autorului original, respective pentru supravegherea tipării în absența mea“.

Acest simplu act de curtoasie însă, pe mine nu mă îndreptătesce să am cea mai mică parte nici la meritul, nici la defectul cărții.

Îndrăpt-te dar, dle Polixen, la adresa cuvenită. — Și să întorcem acum foia.

3. După-ce traducătorul spune apriat, că a scris cartea în limba, pe care a învățat-o dela mama sa acasă ca copil (observ, că e fiu de moț din munții apuseni) și nota bene cere scuze pentru eventuale erori și dta dle P., recunosc, că e frumoasă acosta mărturisire, — cum vii totuși să dice, că dînsul „greșesc fără vină“ și tôte răspunderea erorilor s'o arunci în cărca mea? Unde ai învățat morala a?? Și face pe mine vinovat de greșala alta? Și e pe mine onest? Dta vei dice: da, pentrucă nu ți-a fost scopul să critici elaboratorul ca atare, ci ca să ponegresci! Étă unde duce logica și nobleța dăiană. Care însă, însemnă-ți bine, dle Polixen, te. Căci însemnă-ți drept împertinat.

Mie mi-e scârbă de atata răutate!

4. Acosta procedură te dă de gote totodată, că umbli orbesce numai ca să-ți răbuni, fără a mai ține samă de mijloce. Este acosta bărbăție? virtute? Nu! e adevărată nemernicie! vei dice însuși, resgândindu-te, dacă mai ai puțin simț de onestitate.

Află dar, în nemernicia dta, că n'ai știut barem să-ți alegi ocaziunea de răsunare, ceea ce cauți, precum se vede, cu ori-ce preț. Nu uita apoi de altă parte, că potopul răsunării mai adese-ori înghite pe însuși răsunătorul! Acosta pentru că să-ți fie de orientare și în viitor.

5. Pe dl autor, respective traducător, față de care băjbăie contradicțiile „eruditului recensent,“ că aci merită laudă, aci erorile sunt legion, etc., eu nu afu trebunță ca să-l apăr; îl sciu adevărat bărbat, care își va sci face sama cu de-al de Polixen.

6. La celelalte observări dăianesci, cunoscând odată fondul moral al tacticeii, n'am decât să adaug profundul meu dispreț, singura atenție ce merită.

Cu acestea am încheiat pentru totdeauna.

Si bi i u, 20 Decembrie 1896.

Dr. V. Bologa,
profesor.

Loterie.

Sâmbătă, în 19 Decembrie n. 1896.

Budapesta: 72 13 66 53 46

Nr. 484. [181] 1-3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin acesta conform ordinului Venerabilului Consistoriu Archiepiscopal din 9 Octombrie, a. c. Nr. 6664 Plen., se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul: Cetatea-de-pétra.

Fiitorul protopresbiter ca atare va deveni totodată și paroh în locul central al tractului, anume în comuna bisericăscă Fauresci, conform concludului congresual din 13/25 Octombrie 1881 Nr. 129.

Până când va intra în viață ameliorarea dotației protopresbiterale pusă în vedere prin concludul sinodului Archiepiscopal din 5/17 Aprilie, 1896 Nr. prot. 78, emolumentele împreună cu acest post sunt:

a) venitele protopresbiterale, anume: pausalul de cancelarie, ce se dă din fondul archiepiscopal „Rudolfin“, și taxele, ce încurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parohiei protopresbiterale de clasa a III-a din parohia Fauresci.

Concurenții au să documenteze calificarea prescrișă prin concludul congresual Nr. 111 din 1888 și concursul lor instruite cu toate documentele necesare să le asternă Consistoriului Archiepiscopal în restimp de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român“, alăturând la documente și o tabelă de calificare după rubricile indicate în convocatul regulament congresual §. 12.

Concursul intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința comitetului protopresbiter al tractului: „Cetatea-de-pétra“, ținută în Surduc-Copalnic în 18 Nov. 1896.

Președinte: **Teodor Șovrea,** adm. prot.
Notariu: **Alex. Bărbos,** preot.

Nr. 7899/Plen.
Se aprobă.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 2/14 Decembrie 1896.

Consistoriul archiepiscopal.

Nr. 290/96 [182] 1-3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin acesta conform ordinului Venerabilului Consistoriu Archiepiscopal din 9 Octombrie, a. c. Nr. 6668/96 Plen., se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Orăștiei.

Fiitorul protopresbiter ca atare va deveni totodată și paroh în locul central al tractului în comuna bisericăscă Orăștie, conform concludului congresual din 13/25 Octombrie 1881 Nr. 129.

Până când va intra în viață ameliorarea dotației protopresbiterale, pusă în vedere prin concludul sinodului archiepiscopal din 5/17 Aprilie 1896, Nr. prot. 78, emolumentele împreună cu acest post sunt:

a) venitele protopresbiterale, anume: pausalul de cancelarie, ce se dă din fondul archiepiscopal „Rudolfin“ și taxele ce încurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parohiei protopresbiterale de clasa primă din Orăștie.

Concurenții au să documenteze calificarea prescrișă prin concludul congresual Nr. 111 din 1888, și concursul lor instruite cu toate documentele necesare să le asternă Consistoriului archiepiscopal în restimp de 30 de zile dela publicarea acestui concurs în foia „Telegraful Român“ alăturând la documente și o tabelă de calificare după rubricile indicate în convocatul regulament congresual §. 12.

Redactor prov. **Gavriil Hango.**

Concursul intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Dat în ședința comitetului protopresbiter al tractului Orăștiei ținută în Orăștie la 28 Novembre 1896.

Nicolau Ivan, președinte.
Nicolau Andreiu, notariu.
Nr. 7983/Plen.
Se aprobă.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 2/14 Decembrie 1896.

Consistoriul archiepiscopal.

Nr. 501/1896. [183] 1-3

CONCURS.

Fiind anulat alegerea din urmă de protopresbiter al tractului Devei, pe baza statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter, votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin acesta, conform ordinului Venerabilului Consistoriu Archiepiscopal din 9 Octombrie, a. c. Nr. 6665. Plen., se publică concurs nou pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul acesta.

Fiitorul protopresbiter ca atare va deveni tot odată ca paroh în locul central al tractului anume în comuna bisericăscă Deva conform concludului congresual din 13/25 Octombrie 1881. Nr. 129.

Până când va intra în viață ameliorarea dotației protopresbiterale, pusă în vedere prin concludul sinodului archiepiscopal din 5/17 Aprilie 1896 Nr. prot. 78., emolumentele împreună cu acest post sunt:

a) venitele protopresbiterale anume: pausalul de cancelarie ce se dă din fondul archiepiscopal Rudolfin, și taxele ce încurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parohiei protopresbiterale de clasa II din opidul Deva.

Concurenții au să documenteze calificarea prescrișă prin concludul congresual Nr. 111. din anul 1888. și concursul lor instruite cu toate documentele necesare să le asternă Consistoriului Archiepiscopal în restimp de 30 de zile dela publicarea acestui concurs în foia „Telegraful Român“, alăturând la documente și o tabelă de calificare după rubricile indicate în convocatul regulament congresual §. 12.

Concursul intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința comitetului protopresbiter al tractului Deva, ținută în Deva la 20 Novembre 1896.

Președinte: **Avram P. Păcurariu,** adm. protopresb.
Nicolau Sinca, notariu.
Nr. 7881 Plen.
Se aprobă.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 2 Decembrie 1896.

Consistoriul Archiepiscopal.

Nr. 612. [178] 2-3

CONCURS.

Pe baza statutului organic §. 63 combinat cu §. 23 punct 5, și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter votat de congresul național-bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin acesta conform ordinului Venerabilului Consistoriu Archiepiscopal din 9 Octombrie a. c. Nr. 6669 Plen., se publică concurs pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul Sebeșului.

Fiitorul protopresbiter ca atare va deveni totodată și paroh în locul central al tractului, anume în comuna bisericăscă Sebeșul-săsesc, conform concludului congresual din 13/25 Octombrie 1881 Nr. 129.

Până când va intra în viață ameliorarea dotației protopresbiterale pusă în vedere prin concludul sinodului archiepiscopal din 5/17 Aprilie 1896 Nr. prot. 78, emolumentele împreună cu acest post sunt:

a) venitele protopresbiterale, anume: pausalul de cancelarie, ce se dă din fondul archiepiscopal „Rudolfin“ și taxele, ce încurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parohiei protopresbiterale de clasa I. din Sebeșul-săsesc.

Concurenții au să documenteze calificarea prescrișă prin concludul congresual Nr. 111 din 1888 și concursul lor instruite cu toate documentele necesare să le asternă Consistoriului archiepiscopal în restimp de 30 de zile dela publicarea acestui concurs în foia „Telegraful Român“, alăturând la documente și o tabelă de calificare după rubricile indicate în convocatul regulament congresual §. 12.

Concursul intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința comitetului protopresbiter al tractului Sebeșului, ținută în Sebeșul-săsesc la 14/26 Novembre 1896.

Președinte: **Sergiu Medean,** adm. prot.
Samuil Roșu, notariu.
Nr. 7680 Plen.
Se aprobă.

Sibiu, din ședința plenară, ținută la 2/14 Decembrie 1896.

Consistoriul archiepiscopal.

Nr. 428/896. [179] 2-3

CONCURS.

Fiind anulat alegerea din urmă de protopresbiter al tractului Abrudului, pe baza statutului organic §. 63., combinat cu §. 23. punct 5, și a regulamentului pentru procedura la alegerea de protopresbiter votat de congresul național bisericesc al metropoliei noastre sub Nr. prot. 136 din 1888, prin acesta conform ordinului Venerabilului Consistoriu Archiepiscopal din 9 Octombrie a. c. Nr. 6663 Plen., se publică concurs nou pentru îndeplinirea postului vacant de protopresbiter în tractul acesta.

Fiitorul protopresbiter ca atare va deveni totodată și paroh în locul central al tractului, anume în comuna bisericăscă Abrud, conform concludului congresual din 13/25 Octombrie 1881 Nr. 129.

Până când va intra în viață ameliorarea dotației protopresbiterale pusă în vedere prin concludul sinodului archiepiscopal din 5/17 Aprilie 1896 Nr. prot. 78 emolumentele împreună cu acest post sunt:

a) venitele protopresbiterale, anume: pausalul de cancelarie, ce se dă din fondul archiepiscopal Rudolfin și taxele ce încurg pentru vizitarea comunelor tractuale, pentru procesele divorțiale și pentru alte speciale funcțiuni protopresbiterale;

b) venitele parohiale a parohiei protopresbiterale de clasa a III-a din Abrud.

Concurenții au să documenteze calificarea prescrișă prin concludul congresual Nr. 111 din 1888 și concursul lor instruite cu toate documentele necesare să le asternă Consistoriului Archiepiscopal în restimp de 30 zile dela publicarea acestui concurs în foia „Telegraful Român“ alăturând la documente și o tabelă de calificare după rubricile indicate în convocatul regulament congresual §. 12.

Concursul intrate după expirarea termenului nu se vor lua în considerare.

Dat din ședința comitetului protopresbiter al tractului Abrudului ținută în Abrud la 28 Novembre 1896.

Președinte: **Petru Popovici,** adm. prot.
Notariu: **Aron Cioran.**

Nr. 7982/Plen.
Se aprobă.

Sibiu, din ședința plenară ținută la 2 Decembrie 1896.

Consistoriul archiepiscopal.

22926/I. 1896 sz [184] 1-2

Pályázati hirdetés.

Nagyszében rendezett tanácsu városnál nyugdíjaztatás és a szervezési szabályrendelet módosítása folytán üresedésben levő következő állások választás útján leendő betöltésére, pályázati hirdetmény bocsátatik ki:

1. 1100 frtnyi fizetés és 300 frtnyi lakbérrel javadalmazott árvászeki ülnöki állás.

2. 1200 frtnyi fizetés és 300 frtnyi lakbérrel javadalmazott főszámvevői állás.

3. 800 frtnyi fizetés és természetben lakással és faátalánnyal javadalmazott városi gazdasági gondnok.

4. 800 frtnyi fizetés és 200 frtnyi lakbérrel javadalmazott számvevői állás.

5. 1000 frtnyi fizetés és 250 frtnyi lakbérrel javadalmazott mérnöki vagy műépítési állás.

6. 600 frtnyi fizetés és 200 frtnyi lakbérrel javadalmazott irnoki egyidejűleg építészeti rajzoló állás.

7. 500 frtnyi fizetés és 100 frtnyi lakbérrel javadalmazott III. irnoki és egyidejűleg iktató állás.

8. A netán előléptetések által üresedésben jövő állásokra.

Pályázók felszólítanak az 1883. évi I. t. cikkben előírt minősítési okmányokkal felszerelt folyamódványukat alólírottán folyó évi december 25-ig benyújtani.

Nagyszében, 1896 decz. 16.

Reissenberger, alispán.

Nr. 195/1896. [186] 1-3

Păduri de vîndare.

Biserica S. Nicolae din Brașov pune în exploatare și prin urmare în vîndare 261.55 hectare pădure de stejar la moșia „Sudiți“ și 117.9 hectare pădure de stejar la moșia „Meteleu“, ambele în județul Buzău (România).

Ofertele însoțite cu vadiu de 5% din suma oferită se primesc atât la subscrisul comitet cel mult **până la 31 Decembrie v. a. c.** cât și la domnul inginer hotarnic **Teodor Berrea,** din **București, strada Popa Tatu 33,** unde se pot afla și condițiunile mai de aproape de exploatare și vîndare.

Brașov, 3 Decembrie 1896 v.
Comitetul parochial al bisericeii române ort. res. dela St. Nicolae în Brașov.

David Almășan, președinte.
Arseniu Vlaicu, secretariu.

Convocare.

P. T. membrii Casei de păstrare (reuniune) din Seliște se convocă la ședința

adunării generale extra-ordinare,

conform §-lui 15 din statutele reuniunii pe **Văminecă în 27 Decembrie st. n. la 2 ore p. m.** în sala cea mare a școlii române gr. or. din Seliște, pe lângă următorul

Program:

1. Modificarea statutelor.
2. Regulamentul despre administrarea fondului de binefaceri.
3. Statutele fondului de pensiune.
4. Eventuale propuneri.

Din ședința consiliului înmulțit al Casei de păstrare ținut la **12 Decembrie 1896.**

[185] 1-1

Directiunea.

Editura și tipariul tipografiei archiepiscopale.